

פרשת כי תצא – מתכונים לניצחון במלחמה

נאמר בפרשה: "כִּי תֵצֵא לְמִלְחָמָה עַל אֹיְבֶיךָ, וַנִּתְּנוּ ה' אֱלֹהֶיךָ בְּיָדְךָ" (כא י).

שאלו המפרשים:

מדוע התורה מדברת כאן בלשון יחיד: "תצא... אֹיְבֶיךָ... בְּיָדְךָ"? והרי למלחמה יוצאים רבים ולא יחידים! ואכן, בפרשת בהעלותך נוקטת התורה בלשון רבים: "וְכִי תֵבֹאוּ מִלְחָמָה בְּאַרְצְכֶם" (במדבר י ט). שאלה נוספת, העולה מתוך ההשוואה לפרשת בהעלותך, שאל בעל "שם משואל": מדוע אצלנו בפרשת כי תצא מבטיחה התורה מיד אחרי היציאה למלחמה "וַנִּתְּנוּ ה' אֱלֹהֶיךָ בְּיָדְךָ"; ואילו בפרשת בהעלותך מגיעה תשועת ה' רק אחרי תשובה ותקיעה בחצוצרות: "וַתִּקְעוּם בְּחֲצֹצְרוֹת, וַיִּנְזְפוּכֶם לִפְנֵי ה' אֱלֹהֵיכֶם", ורק אז "וַיְנוּשְׁעֶם מֵאֹיְבֵיכֶם" (במדבר י ט).

תרץ בעל "שם משואל": פרשת "כי תצא" נאמרה בלשון יחיד כדי ללמד שכשעם ישראל יוצא למלחמה מתוך אחדות "כאיש אחד בלב אחד" – מיד הוא מנצח, וכמו שאמרו רבותינו בירושלמי (פאה פ"א ה"א) על דורו של אחאב שעל אף היותם עובדי עבודה זרה יצאו למלחמה וניצחו בזכות שלא הייתה ביניהם מחלוקת. לעומת זאת, כשעם ישראל יוצא למלחמה כמתואר בפרשת בהעלותך בלשון רבים: "וְכִי תֵבֹאוּ מִלְחָמָה בְּאַרְצְכֶם", דהיינו כשעם ישראל מפולג ומסוכסך, כשבין יהודי ליהודי מפרידים שנאה ולשון הרע, וכל אחד מכבד רק את דעתו שלו ומזלזל בזולתו – כדי להגיע לניצחון במצב כזה מוכרחים קודם כל לעורר רחמים גדולים, לתקוע בחצוצרות ולהתאחד בתפילה.

הסבר נוסף להבדל אמר הרבי מקוצק: פרשת "כי תצא" מדברת על מלחמה שעם ישראל הוא היוזם והוא המתקיף את האויב בארצו של האויב, כנאמר: "כִּי תֵצֵא לְמִלְחָמָה עַל אֹיְבֶיךָ", ובמקרה כזה הניצחון מובטח מיד. אבל בפרשת בהעלותך מדובר במקרה שהאויב התחיל במלחמה והגיע להילחם "מִלְחָמָה בְּאַרְצְכֶם", בשטח ישראל. כאן כדי לנצח צריך לעורר רחמי שמיים ולתקוע בחצוצרות.

למדנו מכאן על חשיבות נטילת היוזמה במלחמה עם אויבינו, ועריכתה בשטח האויב. כשנדע להתנהג בעוצמה יהודית מול אויבינו, ליזום מלחמות בעוז ובגבורה, בתחבולות ובעורמה – נתברך שה' ייתן את אויבינו בידינו ונזכה לגאולת ישראל השלמה.